

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 144.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001098272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

at hun var der, gik han straks ind til sig selv. Den aller-
meste Tid tilbragte han i sit Kammer og paa Skolen.

Men i Skolen kunde han ikke undgaa ret ofte at høre
de andre Disciple, og Lærerne med, tale om Georg Kieritz
og Ursula Schalbe. De beklagede hende meget, fordi hun
havde faaet saadan en liderlig og troløs Kjæreste. Der
skulde være en Tøs, som boede i en Hytte oppe paa Bjær-
get over Byen, som han stadig kom til — og lagde endda
ikke videre Skjul derpaa heller.

Saadan gik Tiden ud paa Foraaret og Sommeren. Der
var kun kort Tid til, at Martin skulde rejse til Erfurt, til
Universitetet. — Da overraskedes han en Dag overmaade:
Jomfru Ursula kom ind til ham paa hans Kammer, for-
grædt og elendig; — han kunde see, at hun var bleven
mager, men han syntes ellers, at hun var endnu dejligere
end før. — Hun sagde, at hun gik til ham, fordi hun turde
ikke komme til andre derom, og han var ogsaa den, hun
stolede bedst paa. — Hun bad ham om, at han nu straks
vilde følge hende op til den Pige, som de sagde, Georg
Kieritz var Kjærest med, oppe paa Bjærget. Hun vilde tale
med Pigen og byde hende Fenge for at sige hende alt,
for saa turde Ursula nok haabe, at hendes Moder og hendes
Faster vilde hjælpe hende imod Kieritz og være paa hendes
Parti. For hendes Fader vilde ingenting høre om at bryde
sit Ord til ham.

Martin fulgte straks med, og de kom nd af Byen uden
at møde nogen af deres nærmere Bekjendte. — Under
Vejs der opad Bjærget talte de meget lidt sammen, men
paa hans Spørgsmaal om hendes Trolovelse fik hun da
svaret, at hendes Fader havde befalet hende at sige Ja,
og hun havde ikke turdet gaa ham imod.

Kort før de naaede Hytten, kom Martin i Tanker om,
at de godt kunde træffe Georg Kieritz deroppe, for han
havde hørt i Skolen, at han var der næsten hver Dag i
denne Tid. Det sagde han til Jomfru Ursula. Hun bad
ham saa gaa ind først, for hun vilde ikke see Georg der.

Martin gik saa derind, og han traf Kieritz og Pigen
sammen; hun sad paa hans Skjød og gantedes med ham.

Men da Kieritz saae Martin, sprang han op som en gal
Mand og raabte, at han vidste godt, hvorfor Martin kom
og spejdede her, at han lagde an paa Jomfru Ursula, at